

ger danske ulandsmidler, bliver indskærpet, at konventionen skal overholdes på dette punkt, først og fremmest via fornøden lovgivning. Såfremt børnerettighedskonventionen ikke overholdes af et af de pågældende lande, skal dette land udsættes for passende sanktioner for at fremme forbud mod omskæring.

Det Konservative Folkeparti afviser derfor beslutningsforslaget, fordi vi ikke mener, det er tilstrækkeligt, og vi vil selv fremsætte lovforslag om forbud mod omskæring af piger, som indeholder intentionerne i beslutningsforslaget.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af SF fremføre følgende:

Det, Dansk Folkeparti foreslår, er, at man gør det lige så strafbart for danskere eller herboende danskere at få omskåret piger i udlandet, som hvis det sker i Danmark.

Vi skal gøre alt, hvad der er muligt for at stoppe denne lemlæstelse, som pigeomskæring er. Det, der derfor også er diskussionen her i dag – og på den måde bliver det lidt trivielt – er at diskutere, hvilken metode der er mest virksom for at opnå det. Jeg er selv ret overbevist om, at den metode, der hedder oplysning, oplysning og atter oplysning, er et af de meget virksomme midler, vi skal arbejde med.

Vi vil fra SF's side dog godt støtte, at man også lovgivningsmæssigt tager initiativ under den forudsætning, at man også inddrager de herboende fremmede i den oplysningskampagne, som vi tror er det mest virksomme, og det vil i det her tilfælde jo sige de somaliske kvinder, da det især er i Somalia, man praktiserer den slags. De har selv fremhævet, bl.a. på den konference, der var her på Christiansborg, at man ikke i tilstrækkelig grad bruger de ressourcer, vi har bl.a. blandt flygtningekvinder, som kender og forstår holdningen hos kvinderne, der gør sådan mod deres småpiger, fordi de langt bedre kan forklare, hvorfor omskærelse er en lemlæstelse.

Vi vil altså ikke afvise forslaget. Vi har måske lidt svært ved at se, hvordan vi skal kontrollere, uden at virkningen bliver endnu værre, men vi vil gerne være med til også at sikre, at vi gør alt, hvad vi kan, for at standse den lemlæstelse, der foregår.

Bjørn Elmquist (RV):

Vores indgang til dette problem er også, vil jeg sige, nok noget bredere, end forslagsstillernes

er, men hermed vil vi selvfølgelig heller ikke sige, at vi skal undlade at tage stilling til det strafferetlige i det.

Det er vigtigt, at der ikke skal være tvivl om, hvordan vi i det danske samfund og i det danske retssystem ser på den slags ting. Det er også derfor, at regeringen, som justitsministeren redegjorde for, har nedsat en arbejdsgruppe bestående af læger og repræsentanter for indvandrergupper samt Dansk Flygtningehjælp og Sundhedsministeriet til at se nærmere på disse spørgsmål. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at vi så på den måde også har repræsentanter for indvandrergupperne med, som justitsministeren sagde det.

Vi kunne næppe alene straffe os ud af problemet i det omfang, der er et problem, for hvordan får man fat i de pågældende personer, hvordan får man vished for, at det er foregået, og hvordan det er foregået? Det hører jo bestemt til i intimsfæren. Noget kan måske blive afsløret i skolerne i forbindelse med gymnastik og på anden vis, eller måske når pigerne vokser op. Men vi må også tage bredere fat end alene ved det strafferetlige, og derfor er oplysningen vigtig.

Med en vis hovedrysten må måske de fleste af os trods alt konstatere, at der her er tale om et kultursammenstød, og at de kulturer, som har den for os højest besynderlige og ganske umenneskelige praksis at omskære piger, har nogle argumenter for det ud fra deres eget synspunkt. Det skal på ingen måde accepteres som et forsvaret for det, der foretages, men for at vi kan komme til bunds i fænomenet og sikre, at det ikke foregår – heller ikke i det skjulte – selv om det er strafbart eller måtte blive strafbart, må vi tage bredt fat i problemet.

Jeg vil også godt sige et par ord om den internationale indsats, for det er vigtigt, at vi arbejder på alle planer. Vi havde i vores gruppedrøftelse her i formiddags også nogle, der var med til kvindekonferencen i Beijing, og som kunne referere, hvordan man også fra dansk side – men ikke bare fra dansk side – var gået ind i disse ting. Det er noget, der helt regelmæssigt – ikke rutinemæssigt, det ender det måske med, men der er noget kedeligt over ordet rutinemæssigt – også indgår i Udenrigsministeriets aktioner i FN, både ved generalforsamlingen og arbejdet i de forskellige komiteer. Og endelig vil jeg godt føje til, at der på NGO-plan – altså i de private organisationer, på græsrodsplanet – i efterhånden mange år har været en ganske stor